

عنوان مقاله:

کاوشی در حکمت 289 نهج البلاغه (سیمای برادر)

محل انتشار:

تحقیقات علوم قرآن و حدیث، دوره 11، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

محمدحسن رستمی - استادیار دانشگاه فردوسی مشهد

جواد لطفی - مدیر پژوهش موسسه بیان هدایت نور؛ مدرس مدیریت اسلامی دانشگاه فردوسی

خلاصه مقاله:

چکیده از حکمت های بسیار زیبایی نهج البلاغه به لحاظ ساختاری و محتوایی، حکمت 289 است. امام علی (ع) در این حکمت، ویژگی های انسانی را برمی شمرد که شایستگی برادری امیرالمومنین (ع) را داراست. این حکمت دربردارنده نکاتی است که درباره آن ها بین مترجمان و شارحان نهج البلاغه اختلاف نظر وجود دارد. از این رو، بررسی این اختلافات نکات جدیدی را از فهم کلام امام (ع) نمایان می کند؛ البته درباره بعضی از آن ها هیچ گونه مطلبی بیان نشده است. اولین نکته ابهام آمیز در این حکمت، گوینده آن است؛ زیرا در بعضی از کتب روایی، از جمله کافی و کتب تاریخی مانند البدایه و النهایه، گوینده امام حسن مجتبی (ع) معرفی شده است. دومین نکته، مخاطب حکمت است؛ یعنی اینکه این حکمت خطاب به چه کسی گفته شده و وصف چه کسی است. سومین نکته، مفهوم عبارت و کان ضعیفا مستضعفا است و چهارمین نکته، جایگاه ساختاری و محتوایی در عبارت لا یدلی بحجه حتی یاتی قاضیا است. در این پژوهش، سعی شده است به تحلیل این مسائل پرداخته و جوابی اطمینان بخش داده شود. به نظر نگارندگان، گوینده حکمت امام علی (ع) است. مخاطب نامه تمام انسان هایی هستند که می خواهند خود را در جایگاه برادری امیرالمومنین (ع) پیدا کنند؛ گرچه مخاطب خاصی مثل ابوذر غفاری دور از نظر نیست. مفهوم عبارت و کان ضعیفا مستضعفا این است که او فردی بدون قدرت اجتماعی بود و مردم نیز او را ضعیف می انگاشتند و عبارت لا یدلی بحجه حتی یاتی قاضیا توصیف عبارت فهو لیث غاب و صل واد است. کلیدواژه ها: امام علی (ع)، نهج البلاغه، حکمت و موعظه، کلمات قصار، حکمت 289، برادری، اخوت، تربیت.

کلمات کلیدی:

کلیدواژه ها: امام علی (ع)، نهج البلاغه، حکمت و موعظه، کلمات قصار، حکمت 289، برادری، اخوت، تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/864340>

